Druhý Sbor
Českobratrské Církve Evangelické
V Praze 3 – Žižkově

2026

7

Svatodušní

Epištola Žižkovským
24. května 2026

Kde je Duch Páně, tam je svoboda
2kor 3, 17

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru.
Přeji vám vytrvalou naději do dalších dní.
Vyřizuji vám smutnou zprávu, v noci na sobotu 23. května zemřel bratr Petr Pechar. Termín, kdy proběhne rozloučení a poděkování za jeho život, bude upřesněn později.
Dnešní sbírka byla celocírkevní s určením na Diakonii.

- V úterý 26. května proběhne další z cyklu „Klidné večery“, tentokrát na téma Renesance. Nechte se pozvat a přijďte.
- Na sobotu 6. června chystáme výlet k manželům Růžičkovým na Žernovku.
- Letošní přífarský tábor proběhne ve dnech 17.-19. srpna. Zde: https://forms.gle/…KeA můžete přihlásit své děti, vnoučata.
- Na sborový pobyt se vydáme do Rokytnice nad Jizerou ve dnech 25.9.-28.9.

Na všechny zmíněné akce jste srdečně zváni.
Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, předkřestní a předsvatební přípravu, modlitbu, praktickou pomoc, návštěvu v nemocnici, návštěvy doma i vysluhování svátostí. Neostýchejte se, stačí dát vědět mailem nebo telefonem. Mlčenlivost je samozřejmostí.

Těším se na Vás,

Vaše farářka Olga Mrázková

ČTENÍ: Gen 11, 1-9

Celá země byla jednotná v řeči i v činech. 2 Když táhli na
východ, nalezli v zemi Šineáru pláň a usadili se tam. 3 Tu
si řekli vespolek: "Nuže, nadělejme cihel a důkladně je
vypalme." Cihly měli místo kamene a asfalt místo hlíny. 4
Nato řekli: "Nuže, vybudujme si město a věž, jejíž vrchol
bude v nebi. Tak si učiníme jméno a nebudeme rozptýleni
po celé zemi." 5 I sestoupil Hospodin, aby zhlédl město i
věž, které synové lidští budovali.
6 Hospodin totiž řekl: "Hle, jsou jeden lid a všichni mají
jednu řeč. A toto je teprve začátek jejich díla. Pak
nebudou chtít ustoupit od ničeho, co si usmyslí provést. 7
Nuže, sestoupíme a zmateme jim tam řeč, aby si
navzájem nerozuměli." 8 I rozehnal je Hospodin po celé
zemi, takže upustili od budování města. 9 Proto se jeho
jméno nazývá Bábel (to je Zmatek), že tam Hospodin
zmátl řeč veškeré země a lid rozehnal po celé zemi.

1 Kor. 12,4-13 CEP

4 Jsou rozdílná obdarování, ale tentýž Duch; 5 rozdílné
služby, ale tentýž Pán; 6 a rozdílná působení moci, ale
tentýž Bůh, který působí všecko ve všech. 7 Každému je
dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu. 8
Jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, druhému
slovo poznání podle téhož Ducha, 9 někomu zase víra v
témž Duchu, někomu dar uzdravování v jednom a témž
Duchu, 10 někomu působení mocných činů, dalšímu zase
proroctví, jinému rozlišování duchů, někomu dar mluvit
ve vytržení, jinému dar vykládat, co to znamená. 11 To
všechno působí jeden a týž Duch, který uděluje každému

zvláštní dar, jak sám chce. 12 Tak jako tělo je jedno, ale má mnoho údů, a jako všecky údy těla jsou jedno tělo, ač je jich mnoho, tak je to i s Kristem. 13 Neboť my všichni, ať Židé či Řekové, ať otroci či svobodní, byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo a všichni jsme byli napojeni týmž Duchem.

TEXT: Sk 2, 1-13

Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. 2 Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký vichr, a naplnil celý dům, kde byli. 3 A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; 4 všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat. 5 V Jeruzalémě byli zbožní židé ze všech národů na světě, 6 a když se ozval ten zvuk, sešlo se jich mnoho a užasli, protože každý z nich je slyšel mluvit svou vlastní řečí. 7 Byli ohromeni a divili se: "Což nejsou všichni, kteří tu mluví, z Galileje? 8 Jak to, že je slyšíme každý ve své rodné řeči: 9 Parthové, Médové a Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judeje a Kappadokie, Pontu a Asie, 10 Frygie a Pamfylie, Egypta a krajů Libye u Kyrény a přistěhovalí Římané, 11 židé i obrácení pohané, Kréťané i Arabové; všichni je slyšíme mluvit v našich jazycích o velikých skutcích Božích!" 12 Žasli a v rozpacích říkali jeden druhému: "Co to má znamenat?" 13 Ale jiní říkali s posměškem: "Jsou opilí!"

KÁZÁNÍ:

Jsou příběhy, které se odehrály kdysi dávno, jednou. A pokud je máme v Bibli, tak zřejmě proto, že stály za to, aby byly zaznamenány. A taky proto, že si z nich můžeme vzít nějaké poučení.

Ale potom jsou i takové příběhy, u kterých není moc důležité, kdy a komu se staly poprvé. Protože se opakují pořád. Mnohokrát. V jakýkoli čas. A mezi takové patří i příběh o babylonské věži a zmatení jazyků. Je to příběh o tom, že lidé se o něco společně snažili, ale celé to ztroskotalo na tom, že si nerozuměli. Protože každý si vedl svou. A každý vlastními slovy, vlastní řečí.

Jistě, takovou situaci si můžeme představit i tak, že jeden mluvil babylonsky, druhý hebrejsky a třetí třeba persky. Nebo co já vím anglicky, španělsky, arabsky, čínsky… Ale s tím by si nějaký ten tlumočník nebo překladatel poradil.

Horší je, když lidé mluví zdánlivě stejnou řečí, používají stejná slova – a myslí tím každý něco jiného. Nějak zvláštně se míjejí. Každý si mele svou, a vzájemně ani nevnímají, že si vůbec nerozumí, až pak, pak to bouchne.

Čím větší a krásnější měla být ta babylonská věž, kterou chtěli stavět, tím větší frustrace, když si nerozumějí. Chtěli tou věží dosáhnout až do nebe, jenomže si to nebe představovali každý jinak, a cestu k němu si představovali taky velmi odlišně.

ii.

Ten společný projekt nebo cíl nemusí zrovna vypadat jako předpotopní mrakodrap z krajiny Šineáru. Zmatení jazyků a bolestné rozdělení lidí může zažít i společnost, která žádnou věž nestaví. Někdy na takové rozdělení stačí třeba i pár volebních kampaní. A co hůř, takové rozdělení může zažít třeba i jedna rodina, uvnitř, mezi sebou.

iii.

Ten příběh o seslání Ducha, *když nastal den letnic,* už se odehrál v historicky dohledatelné době. Ale vlastně taky ne jenom jednou a ne jenom tenkrát. Protože věříme, že Duch svatý působí i dnes.

Někdy se dává do souvislosti právě s tou Babylonskou věží. Jako taková protiváha. Protiklad. Nebo aspoň *překonání* toho zmatení jazyků. Jsou tam přece všichni ti *Parthové, Médové a Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judeje a Kappadokie, Pontu a Asie, Frygie a Pamfylie, Egypta, židé i obrácení pohané, Kréťané i Arabové.* Ti všichni společně najednou slyší evangelium, každý po svém, každý svým jazykem.

Ty dva příběhy – ten v krajině Šineár a ten v Jeruzalémě o letnicích – spolu určitě nějak vnitřně souvisejí. Jde jenom o to jak.

iv.

Všimněte si, že o těch letnicích zmatení a různost jazyků *nebyly* zrušeny. Nebyli všichni převedeni na jeden společný jazyk. Dokonce ani na jeden společný liturgický jazyk. Vlastně naopak: přispůsobil se Duch svatý těm jejich zmateným jazykům. A apoštolové tomu Duchu svatému.

A tak evangelium najednou slyší Židé hebrejsky a Řekové řecky, Římané latinsky a Arabové arabsky… A evidentně nejde jen o nějaké autorizované překlady, které by dneska zvládl překladač na internetu. Jde o to, že každý z nich dostal evangelium do toho *svého* světa, svého způsobu myšlení.

Protože, jak už jsem říkala, na to, aby si lidé nerozuměli, nemusejí mluvit různými jazyky, to zvládneme často i v jednom společném. Mluvíme zdánlivě stejně, ale myslíme tím každý trochu něco jiného a mrzí nás, že ostatní tomu třeba rozumějí nějak jinak. Máme představu, že víme, jak to ten druhý myslí, ale vkládáme tam svou představu, své předporozumění věci, a pak jsme velmi podiveni, když zjistíme, že je to úplně jinak.

A apoštolové jsou v tomto příběhu vysláni do téhle naší různosti. Kterou až překvapivě respektuje.

Ten příběh je zaslíbení, že *pro každého* je tady evangelium. To evangelium, které jsme si připomínali před padesáti dny, o velikonoční neděli.

A pro každého až k němu domů a až k němu do srdce může znamenat taky pro každého trochu něco jinak. Trochu jinak zvěstované a trochu jinak se v něm člověk najde. Ale je to stejné evangelium.
Duch svatý z nás nedělá jednolitou, uniformní masu. Duch svatý se přizpůsobuje naší různosti.
Nebo jinak: Bůh respektuje naši různost. A na pomoc apoštolům, do té různosti, posílá svého ducha.
I kdybychom pro to používali různá slova. A dokonce i kdyby pro nás stejná slova měla různý význam, tohle je příběh o tom, že Bůh si s tím poradí.

v.

Ten příběh ale znamená, že i křesťané jsou od začátku a jaksi legitimně *různí.* Tak, jako evangelium přijali do různých prostředí po svém (všichni ti Parthové, Médové, Elamité). A Duch svatý ví, proč si nás *zachoval* různé. Ale je to jeden duch, který působí ve všech těch jazycích, národech a zemích po světě.
Ten příběh je hodně ekumenický už na samém počátku. Po nás chce, abychom žili to evangelium každý v tom svém: kontextu, jazyku, domově, způsobu myšlení. A respektovali ty ostatní, kteří to už od apoštolů samotných slyšeli zase po svém.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA:

Pane, Ježíši Kriste,
děkujeme ti, že nám dáváš sílu k cestě za tebou, že nás zveš do svého království. Prosíme dnes za ty, kdo se připravují na křest, za všechny konfirmandy, kteří jsou dnes konfirmováni na různých místech, kéž tvůj Duch sesílá své dary na všechny.
Společně voláme: **Přijď, Duchu svatý.**

Pane, ať každý, kdo se k tobě modlí, nachází pomoc a posilu. Dávej nám dary svého Ducha pro službu druhým i ke společnému růstu. Prosíme, ať nikdo z nás ve svých každodenních starostech a úkolech nepropadá malomyslnosti a neztrácí naději.
Společně voláme: **Přijď, Duchu svatý.**

Prosíme, dávej neklidným pokoj a smutným radost, osamocené přiváděj do společenství, podepírej skleslé a pozvedej padlé, omezuj zpupné a utiskovaným dopřej svobodně se nadechnout. Veď bloudíci a nalézej ztracené, tiš bolesti nemocným a vracej jim zdraví, provázej umírající a žehnej všem, kteří ve tvém jménu slouží potřebným a usilují v tomto světě o právo, spravedlnost a pokoj.
Společně voláme: **Přijď, Duchu svatý.**

Prosíme za Diakonii, za všechny její zaměstnance, za všechny její klienty. Prosíme, žehnej naší spolupráci, ať to vede k radosti, společnému růstu, blíž k tobě.
Společně voláme : **Přijď, Duchu svatý.**

POSLÁNÍ: Římanům 8,24-27

24 Jsme spaseni v naději; naděje však, kterou je vidět, není
už naděje. Kdo něco vidí, proč by v to ještě doufal? 25 Ale
doufáme-li v to, co nevidíme, trpělivě to očekáváme. 26
Tak také Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani
nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás
přimlouvá nevyslovitelným lkáním. 27 Ten, který zkoumá
srdce, ví, co je úmyslem Ducha; neboť Duch se přimlouvá
za svaté podle Boží vůle.

POŽEHNÁNÍ:

Boží pravda, kterou žádná temnota nezahalí,
ta ať vám svítí na cestu, kdybyste bloudili;
ať vás provází, kamkoli půjdete.
Boží naděje ať je vám budoucností,
tam kde jiní nevidí nic než tmu, beznaděj a konec;
ať vás chrání před strachem z lidí i z příštích dnů a let.
A Boží láska, bez které se životní zahrada mění v poušť,
Boží láska ať oživuje vše dobré, co skomírá;
ať vám dodává chuť do života, radost z toho, že tu můžeme být,
a ať vás naplní pokojem.

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3
tel: 739 244 619
E-mail: zizkov2@evangnet.cz
Web: https://www.evangelicizizkov.cz

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,
E-mail: olimrazkova@seznam.cz
Úřední hodiny: po 17-19; (jindy po dohodě)

kurátor: Jan Šorm, tel: 776 345 275
E-mail: sorm.jan@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984
E-mail: domycajkov@seznam.cz
úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;
čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková
E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz
úřední hodiny: po: 16 h-19h
číslo účtu: 2700073883/2010